

Ey vay ki, heysiyyəti-millət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!

Yetməzdi bu kim, millətin əhrarı ayıldı,
Arif denilən bəz füsunkarı ayıldı,
Məcmuz yazan bir para biarı ayıldı,
Şair ləqəbində neçə idbarı ayıldı,
Yeni ki, bu əsrin bütün əşrarı ayıldı,
Derdim, bəcəhənnəm, elin əfkarı ayıldı,
Torpaq başıma, indi də tüccarı ayıldı,
Hər bir işə əl qatdı, mürüvvət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!

Var idi bu millətdə qabaq bir gözəl adət:
Bir şəxsi-müsəlman eləyən vəqtdə rihlət,
Meyyit hələ bəstərdə uzansın deyə rahət,
Qüsl etmədən əvvəl olunurdu ona hörmət,
Yüzlərcə edərdik ona siparə tilavət,
Hər cüzvdə bir rublə çatardı bizə ücret,
Bir hörmət idi bu bizə, həm meyyitə nisbət;
Heyfa ki, əvaxirdə bu hörmət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!

Tacirlərin indi dəyişib tiynəti yekca,
Duymuşlar olar bizdəki niyyətləri guya,
Ehsanlar olub tərək, qazanlar sönüb, ey va!..
Nə molla payı var, nə qonaqlıq, nə müsəmma,
Bişmir tarının bir tikə halvası da hətta,
Hər fənn ediriksə işimiz tutmayır əsla,
Ax!.. Ax!.. O keçən günlərimiz noldu, xudaya?!
Küfran elədik sanki bu nemət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!

Kim getsə idi Həccə və ya Kərbübəlayə,
Züvvar idi əvvəlcə o biz əhli-duayə,
Mail o duayə, vəli biz simü tilayə,
Görcək onu ünvan edərək bir neçə ayə,
Derdik ki, gerek pak ola həmyandakı mayə,
Bir xeyrli əmr idi bu biz mollarumayə,
Heyfa ki, baxılmır dəxi nələynə, əsayə,
Birləşdi hamı, sidqü sədaqət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!

Şadəm gələcək günlərimiz keçsə bu nisbət,

Qorxum bu ki, gündən-günə bədtər ola halət,
Bir gün gələ bidar ola bilcümlə cəmaət,
Təzviri ibadətdən edə fərq bu millət,
Meydanə çıxax bizdəki hər dürlü xəyanət,
Nə töhfə gələ bizlərə, nə nəzr, nə rüşvət,
Hörmət yerinə el bizə izhar edə nifrət,
Hətta deyələr: - Molla, ziyafət götürüldü!
Dolma və tərək, firniyü şərbət götürüldü!
Millətdə olan büsbütün adət götürüldü!